

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж1 р 5/2021
25.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Слађана Накић Момировић, у предмету предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Драгослав Димитријевић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача услед повреде права на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Нишу Гж1 206/2020, дана 25.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба предлагача АА из ... .

Образложење

Предлагач је Апелационом суду у Нишу дана 19.01.2021. године поднео приговор ради убрзања поступка у предмету Апелационог суда у Нишу Гж1 206/2020.

Апелациони суд у Нишу је решењем Р4 р 1/2021 од 11.02.2021. године, одбио као неоснован приговор предлагача за убрзање поступка, као и захтев за утврђење повреде права на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Нишу Гж1 206/2020, и захтев за предузимање мера да се наведени поступак оконча у најкраћем року.

Против наведеног решења, предлагач је дана 27.02.2021. године изјавио жалбу из свих законских разлога.

Поступајући по жалби предлагача, без спровођења испитног поступка, у смислу одредаба чл. 16 и 17. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15), Врховни касациони суд је нашао да је жалба недозвољена.

Према одредби члана 17. став 1. истог закона, председник непосредно вишег суда решењем одбацује или одбија жалбу без испитног поступка, или води испитни поступак, а према ставу 2. наведеног члана жалба се одбацује ако је непотпуна, ако ју је поднело неовлашћено лице, ако је преурађена, неблаговремена, ако се лице одрекло права на жалбу или ако је повукло жалбу, или нема правни интерес за њу, при чему је жалба непотпуна ако није потписана или ако из њене садржине не може да се утврди које решење се побија. Одредбом члана 17. став 3. наведеног закона је прописано да против решења о одбацивању жалбе није дозвољена жалба.

О жалби је одлучивао судија одређен Годишњим распоредом послова у суду сагласно одредби члана 16. став 4. Закона о заштити права на суђење у разумном року, којом је прописано да председник непосредно вишег суда може годишњим распоредом послова да одреди једног судију или више судија да поред њега воде поступак и одлучују по жалбама.

Према стању у списима предмета Апелационог суда у Нишу Р4 р 1/2021, поступајући судија Апелационог суда у Нишу је решењем од 11.02.2021. године одбио као неоснован приговор предлагача ради убрзања поступка, као и захтев за утврђење повреде права на суђење у разумном року у предмету Апелационог суда у Нишу Гж1 206/2020, и захтев за предузимање мера да се наведени поступак оконча у најкраћем року, у коме је поступак окончан тако што је Апелациони суд у Нишу о жалбама странака одлучио одлуком Гж1 206/20 од 04.02.2021. године.

С обзиром на то да се, према одредби члана 5. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року, приговор и жалба могу поднети само док се поступак не оконча, Врховни касациони суд налази да је у конкретном случају жалба предлагача недозвољена, јер је поднета 27.02.2021. године, а поступак у предмету Апелационог суда у Нишу Гж1 206/20 окончан је одлуком од 04.02.2021. године, која је експедована из суда 24.02.2021. године.

Имајући у виду изложено, Врховни касациони суд је, на основу члана 17. став 2. Закона о заштити права на суђење у разумном року, одбацио жалбу доносећи одлуку као у диспозитиву.

Судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

Поука о правном леку.

Против овог решења није дозвољена жалба
у смислу члана 21. Закона о заштити права
на суђење у разумном року.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић